

[Statsministeren.]

ikke blevet flyttet. Man forudså en tredje behandling tirsdag den 17., det var altså i tirsdags, det bliver nu i dag, vi har tredje behandling, fredag den 20. Den forhaling, der har fundet sted, drejer sig altså om 3 dage. Der har ikke været nogen unødigt forhaling.

Folk, som kender det indefra, vil også vide, at der er gjort et flittigt og grundigt arbejde, og jeg føler trang til bare med en enkelt sætning at sige tak for et meget dygtigt arbejde, som udvalgsmedlemmerne har udført og udvalgsformændene har udført. Jeg synes også, der er grund til at takke embedsmændene både i folketing og ministerium for et stort og krævende arbejde.

Finansministeren har allerede sagt lidt om regeringens forsøg på at inddrage socialdemokratiet og også fremskridtspartiet i et forlig. Vi havde naturligvis gerne set det så bredt som muligt. Socialdemokraterne sagde til sidst nej. De stillede krav om et rentetilskud af en sådan størrelsesorden, at det kunne veje moms på byggeriet op.

Regeringen mener, at beskæftigelsen er et uhyre vigtigt spørgsmål, at forbedringen i beskæftigelsen må stå som et første mål i vores politik. Opgaven er, siger 6 partier i betænkningen, at føre en økonomisk politik, der kan sikre fuld beskæftigelse. Men virkeligheden må jo ses i øjnene, og hvis man griber til kunstige foranstaltninger, som kan forværre situationen i eksporterhvervene, kommer man fra det dårligere til det værre, og det måtte vi afvise. Forbedring i beskæftigelsen skal nås ved, at erhvervene gøres konkurrencedygtige, og derfor skal inflationen bekæmpes, derfor skal der skabes mulighed for, at produktive investeringer, produktivitet i det hele taget, og eksport kan finansieres, og derfor skal arbejdsmarkedets parter have et godt grundlag at forhandle på. Det er vores opfattelse, at den skatte-lovgivning, som vi her drøfter, hvis den kan gennemføres, vil være et sådant godt grundlag.

Sagen er, at skattelettelserne — og det er jo meget bevidst fra de 6 partiers side og har hele tiden været det fra regeringens side — først og fremmest sigter på de erhvervsaktive grupper, dem, vi kalder mellemindkomsterne. Vi kan også sigte meget direkte på en faglært arbejders indkomstforhold og

indtægtsniveau. Det er det, vi har gjort. Fejlen ved den tankegang, at man bare skal hæve bundgrænsen, så hjælper man de laveste indkomstgrupper, er, at naturligvis bliver de grupper, der ligger under bundgrænsen, fri for skat, men man hjælper derefter i høj grad de højeste indkomstgrupper. Men det afgørende er netop mellemindkomsterne. Dem er der ingen der rigtig har taget sig af før. De forslag, der er fremsat her, sigter direkte på at hjælpe dem.

En almindelig faglært arbejder i København og tilsvarende indkomstgrupper vil få de højeste skattelettelser i skalaen, og hvad mere er, hvis han går frem i indkomst fra 1974 til 1975 — og det er jo da den helt normale situation — vil han beholde størstedelen af fremgangen selv, skatten vil ikke tage det. Det er det afgørende i skattereformen. Jeg tror, folk kan se det ud af skalaerne, og jeg tror derfor, at der er et stærkt ønske hos folk om, at dette gennemføres.

Med hensyn til fremskridtspartiet skal jeg bare slå fast, at hr. Glistrup sagde nej til 10 mia kr. i skattelettelser, fordi han ikke kunne få 5 partier til at acceptere en bundgrænse på 19.000 kr. Det har hr. Glistrup også bekræftet her i dag. Jeg har sagt, hvorfor vi ikke synes om den bundgrænse. Den vil desuden — foruden at den altså har utilsigtede virkninger — kræve nogle milliarder kroner mere, end vi faktisk har til rådighed, og da 5 partier ikke kunne følge hr. Glistrup, så sagde han nej til de 10 mia kr.s skattelettelse.

I dag ser det ud til, at hr. Glistrup også vil stemme imod, at indkomstskatten ned sættes med 7 mia kr. i 1975. Det blev sagt i hr. Glistrups første indlæg, at han ikke kunne acceptere den måde, regeringen ønskede det på, men sandheden er jo, at det er den måde, som 85 medlemmer ønsker det på, og det belyser jo forhandlingssituationen. Men jeg skal nu lade det ligge, det er jo også allerede blevet drøftet flere gange.

Det, som det drejer sig om i dag, er, om vi skal have den skattelettelse eller vi ikke skal have den. Man har stillet dagsordensforslag, og det kunne se ud, som om det, man i virkeligheden skulle stemme om, var noget helt andet. Når det kommer til stykket, er det, vi stemmer om, naturligvis de skatteforslag, som i dag er til tredje behandling. Hvis man ville stemme om regeringens poli-